

SMALL BLUES TRAP

<http://www.bluesmagazine.nl/recensie-small-blues-trap-the-longest-road-i-know/>

Een bijzondere cd dit keer. Alsof Little Walter, Howlin' Wolf, Captain Beefheart en Tom Waits een roadtrip naar Griekenland hebben gemaakt, die indruk krijg je wanneer je de muziek van Small Blues Trap hoort.

De band, gevormd in 2004, bestaat uit vier mannen afkomstig van het Griekse platteland. Het zijn Paul Karapiperis, lead vocals, harmonica, slide steel gitaar en keyboards, Panagiotis Daras, lead- en ritmegitar, Lefteris Besios op bas en Stathis Evageliou op drums. Vele belangrijke bluesvernieuwers zijn hun voorbeeld (geweest). Het lage, vette en schurende stemgeluid van Karapiperis doet dan ook sterk denken aan Beefheart en Waits.

The Longest Road I know is de vierde cd van deze formatie. Op vier nummers is Georgia Sylleou te gast. Zij is geboren in Thessaloníki, studeerde muziek en zang in Griekenland en Oostenrijk en vervolgens muziek en drama in Nederland. Als soliste werkte ze met enkele Griekse orkesten en speelde ze in diverse ensembles (viool, tango, jazz en geïmproviseerde muziek).

Het gehele album bevat niet alleen blues maar toch vooral sfeervolle, trage nummers vol overgave gezongen door zowel Sylleou als Karapiperis, waarbij deze laatste ook nog uitblinkt op gitaar en mondharmonica. Bij de eerste keer draaien denk je 'wat is dit?' maar bij de tweede keer klinkt het al veel beter. Uiteindelijk blijkt het prachtige muziek te zijn met onverwachte wendingen, ongewone beelden en gevoelens en met mysterieuze teksten ontsproten aan het creatieve brein van Karapiperis.

Het is een heel bijzondere cd met elementen van blues, jazz en psychedelische rock maar toch vooral met de eigenzinnige muziek van de band Small Blues Trap. De sombere afbeeldingen op de hoes tenslotte, zijn schilderijen gemaakt door Sotiris Kouroutis. Griekse blues dus!

Gerrit Dijk

